

РЕШЕНИЕ

№ 351

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 14.04.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на втори април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева **к.н.а.х.д. № 190** по описа за **2014** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 1007/31.01.2014г., постановено по н.а.х.д № 722/2013 г., по описа на Районен съд гр.Перник е отменено наказателно постановление № 23-2306590 от 27.03.2013г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, с което на ЕТ “*****”, гр.Перник, представлявано от И. В. Д. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 62, ал. 1 връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

Против това решение е подадена касационна жалба от Директора на “Инспекция по труда” Софийска област. В нея се твърди, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на наказателното постановление. Също така не били преценени правилно ангажираните от страните доказателства, поради което районния съд бил достигнал до грешни изводи. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Пернишкия районен съд като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Касаторът надлежно уведомен за съдебното заседание не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба чрез процесуалния си пълномощник изразява доводи за неоснователност на жалбата. Пледира за оставяне в сила на съдебното решение като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и предлага решението да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, в касационен състав след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК

относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административно наказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е правилно, тъй като не страда от посочените в жалбата пороци, които да са основания за касирането му.

В хода на извършваната служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, районният съд е направил извод, че от процесуално правна страна - в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на изискванията за съставянето и съдържанието на АУАН и НП. На база събрания доказателствен материал след преценка на всички факти и обстоятелства е извел извод, че нарушението не е доказано по безспорен и категоричен начин. С тези мотиви е отменил атакуваното пред него наказателно постановление.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до установяване на противното. Това е така в рамките на производството по налагане на административното наказание. В съдебното производство по силата на чл. 16 ал.2 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, констатациите на АНО, обективирани в АУАН нямат обвързваща съда доказателствена сила. Задължение на съответните държавни органи е да докажат по ясен и недвусмислен начин обстоятелствата, при които е извършено нарушението и от кого е извършено същото. От своя страна наказаното лице събира доказателства в подкрепа на защитната си теза.

Съдът е длъжен разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В случая, районният съд правилно е изследвал всички доказателства имащи отношение и относимост към спора. Следва да се отбележи, че гражданския договор е бил представен и на контролния орган преди издаване на акта за установяване на административно нарушение, което обстоятелство се установява по безспорен начин от писмените доказателства по делото, а и е видно от самия акт. Съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Индиции за спазване на тази норма от страна на АНО по делото липсват. От събраните доказателства по делото в първата инстанция безспорно се установява, че административният орган, издал наказателното постановление, не е направил това, което му повелява законът.

На следващо място в АУАН е посочено, че се касае за нарушение на трудовото законодателство, изразяващо се в това, че ответника по жалбата в качеството си на работодател не е уредил отношенията си с О. Н. като трудови. Това обстоятелство е било достатъчно за АНО, за да се наложи административно наказание, при наличието на писмени доказателства, че между страните са налице отношения, които са уредени по друг ред.

Неоснователни са направените в касационната жалба оплаквания, извеждащи отменителното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. При постановяване на

обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила. Решаващият състав на първоинстанционния съд е формирал изводите си, след като е обсъдил всички установени по делото факти, както и наведените от страните доводи и възражения. Обстоятелството, че при преценката на едни доказателства съдът е достигнал до изводи, различни от тези на касатора, без да е налице логическо противоречие с обстановката, не съставлява нарушение на процесуалните правила. Видно от самия съдебен акт е, че при постановяването му са обсъдени представените и приети, относими към предмета на делото доказателства, като са изложени мотиви, относно тяхната преценка, които се споделят от настоящия състав. Делото пред въззивната инстанция е било приключено и решението е било постановено от законен състав и в границите на вменената му компетентност. По делото не се установи при постановяването на обжалваното решение да е била нарушена тайната на съвещанието. Обжалваното съдебно решение не противоречи и със закона. Настоящият състав споделя изводите на районния съд относно недоказаността на деянието, за което е санкциониран едноличния търговец. Решението е постановено при правилно тълкуване на материалния закон, тъй като за да е налице административно нарушение, е необходимо да се докаже съществуването по несъмнен начин на всички елементи, които се отнасят до неговата субективна и обективна страни, което в случая не е сторено.

При извършената служебна проверка на настоящия състав на съда за спазване на материалния закон съгласно нормата на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се установиха нарушения на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост на обжалвания съдебен акт. С оглед на изложеното не са налице касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, а атакуваното решение на районния съд е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон, и във връзка с чл. 221, ал. 1 АПК следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

Оставя в сила Решение № 1007/31.01.2014г., постановено по н.а.х.д № 722/2013г., по описа на Районен съд Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/